

Fargerikt: Gjesterommene er enkle, men fulle av farger. Og gjerne noen humler.

Selvbetjening: Den gamle eselstallen er blitt selvbetjeningsbar. Under putene er de gamle traueene.

Humleheim: Overalt er det humler, også over døra. Kjøkkenet er akkurat som det var da de overtok.

Stemming: Badet har peis. Jentene serverer gjerne rødvin på badekarkanten.

men kanskje barnebarn, sier Grethe. Men friere har de.

De kommer med auberginer og tomater, kaktusfiken og paprika. Gjerne i hele sekker.

– En kar dynket seg med en halv liter eau de cologne og trodde ting skulle gå i boks. Han tok avslaget pent, det skal han ha, sier Grethe.

Hver dag trækker fremmede mennesker rundt i hjemmet deres. Deler bad med dem, kryper opp i sofaen og spiser ved deres bord.

– Savner dere ikke privatliv? Å ha et hjem som bare er deres?

– Hjem, det er der hvor tannbørsten min er. Jeg er nomade, sier Grethe.

– Jeg også. Jeg elsker at det kommer nye mennesker. Jeg savner ingen ting, sier Anette.

Ikke sjelden sitter de ofte utover natta og hygger seg med gjestene. Er det fest, inviterer de gjerne den lokale flamencodanseren også.

– Til jul og nyttår er det ekstra koselig her. Vi blir som en stor familie.

Damene prøver å nyte livet, hver dag.

– Jeg pleier å si at jeg starter dagen i baren. Jeg setter meg på terrassen utenfor baren med kaffen og morrarøyken og ser utover jordene. Da har jeg det godt, sier Grethe.

Baren med grillplass og terrasse er liten og uhyre populær. Gjestene forsyner seg, skriver opp i ei bok og betaler når de drar. Det blir aldri noe krangel om regninga. Et glass sherry koster åtte kroner, en vinflaske rundt femtilappen.

– Barkonseptet handler om at folk skal føle seg hjemme.

RETT HJEM

Kan dere beskrive stilen deres?

– Hjemmekoselig. Vi bruker heller to dager på å gi nytt liv til en gammel stol enn å kjøpe en ny på Ikea.

Favorittstedet?

Grethe: – Terrassen utenfor baren.

Anette: – Gyngestolen under druerankene.

Det mest vellykkede interiørmessig?

Anette: – Bassenget og peisestua.

Det siste dere anskaffet?

– Gyngestoler som vi fant på fyllinga.

Det siste dere kastet?

– En sengebunn.

Blir folk møtt med tillit, får vi tillit tilbake, sier Anette.

MANGE LURER PÅ om de to har tenkt å bli gamle på den spanske landsbygda. Om fire rom, 300 humler, et svømmebasseng og en selvbetjeningsbar er nok.

– Jeg skal i hvert fall ikke til Norge. Ski-gåing er jeg ferdig med, sier Anette.

– Neste år har vi vært her i ti år. Jeg har slått rot, sier Grethe.

De forteller om en dame fra kysten som bekymret spurte om ikke det blir kjedelig for dem ute på jordet.

«Dere har jo ikke et butikkvindu å se inn i engang», sa hun.

– Da sa vi at vi har verdens beste butikkvindu, for vi har sikadene, froskene og elva. Og rett over oss skinner stjernene.

tfa@dagbladet.no